

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های موسیقی درمانی در ایجاد کالبدی برای بیماران در راستای ارتقاء حس تعلق

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی افق های جدید معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ندا رضی یی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سراب، گروه معماری، سراب، ایران

شهناز فرمانی سرنسری - هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سراب، گروه معماری، سراب، ایران

خلاصه مقاله:

از آنجاییکه موسیقی با وجود ما دارای آمیختگی زیادی است، هنگام تلاش برای آزادسازی محدودیت ها، مقاومت ها و تدافعات موسیقایی اشخاص، باید به ساختن اجزایی از موسیقی پرداخت که متناسب با ساختار و توانایی جوهر موسیقایی فرد باشد. همزمان باید تلاش کرد که از جنبه های دیگر ادراکی، فیزیکی، احساسی و عصبی فرد برای درمان کمک گرفت. طول مدت درمان معمولا با پیشرفت در برآوردن نیازهای ویژه و شرایط محیطی بیمار تطابق دارد. بنابراین ایجاد حس تعلق به بیماران در فضاهای درمانی می تواند در مدت طول درمان و بهبود آنها تاثیر بسزایی بگذارد، اگر چه موسیقی و نوع اصوات خاصی که در فضاهای موسیقی درمانی استفاده می شوند با توجه به روحیه افراد انتخاب می شوند اما ایجاد فضایی معمارانه با رویکرد حس تعلق به مکان میتواند کالبدی موفق و مجزا از فضاهای درمانی دیگر را به عرصه ظهور برساند. تحقیق حاضر با توجه به رویکرد نوین در آرایه فضاهایی برای درمان و نگرش آرامش و آسایش در بطن موسیقی درمانی می باشد. نتایج بدست آمده از این پژوهش میتواند بر ارتقاء فرهنگ ناشی از اهمیت به ارزش وجودی و روحی انسانها در عصر مدرن تاثیرات مثبتی داشته باشد. چرا که انسان شتابزده مدرن بیش از هر زمان دیگری به فضاهایی چون خلوت با خویشتن و تجدد آرامش روحی خود دارد. در نهایت هدف از این پژوهش طراحی دهکده موسیقی درمانی است که بتواند از لحاظ فرم ارتباط با محیط و انسان حداکثر تاثیرگذاری را دارا باشد.

کلمات کلیدی:

موسیقی درمانی، طراحی معماری، حس تعلق، مولفه های مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/661881>

